

om dagen ble det derfor bare til kortere turer opp mot det nærliggende Grefstadjfjell. Ikke minst av interesse ved besøket var det å få se Støren og frues store samlinger av gammel brukskunst som var utstilt i en meget koselig og gammeldags peisestue i et anneksbygg. Gjenstandene var kommet fra forskjellige steder i bygda og skal nu være grunnstammen til Meldal bygdemuseum.

Siden den gang har jeg vært i Trollheimen utallige ganger og da spesielt i Gjevilvassdalen hvor min familie har hatt hytte siden 1919. Jeg har fått en klokkerkjærighet til Gjevilvassdalen, og er enig med en utlending som en gang sa da han en stille aften sto utenfor Gjevilvasshytta og så på solnedgangen:

«Jeg har vært rundt i Norge, men dette er det vakreste jeg noen gang har sett.»

I dag vil jeg selvsagt ikke anbefale noen å ta lengere turer i fjellet hvis erfarne bygdefolk fraråder det, for:

Selv om solen skinner fra himmel blå,
og det i fjellet er fint å gå,
så husk at uvær lett kommer på
når himlen dekkes av skyer grå.
Og er det langt dit du helst vil nå,
ingen skam det er tilbake å gå.

Vikarierende vertinne på
Gjevilvasshytta sommeren -76.
Mary Palling fra Buvika.

Foto: Inge Godtland.

Uturer i Trollheimen

ERIK STABELL

De merkete rutene i Trollheimen er ikke kjedelige. Men det finnes mengder av turmuligheter utenom disse stiene. Trollheimen er kupert, men ikke brattere enn at det stort sett går an å gå utenom rutene. Det er noen av disse mulighetene vi gjerne vil gjøre flere kjent med.

De rutene vi beskriver er lenger enn de vanlige rutene mellom hyttene, men hvis du starter litt tidlig, så er det stort sett ikke nødvendig å komme for sent til middag. Det gjelder selv om du bruker tid til å nyte utsikten. De fleste av turene vi skal beskrive har flott utsikt over lange strekninger.

De nye 1:50.000-kartene er så nøyaktige at det er lett å lese seg fram til hvor det går an å gå og hvor det er for bratt. Kartet er helt nødvendig når en går utenom rutene i Trollheimen, dessuten er det morsomt å finne ut av kartet hvor det er finest å gå.

De rutene som beskrives kan delvis kombineres, det gjelder mange av turene som går i områdene rundt Blåhø.

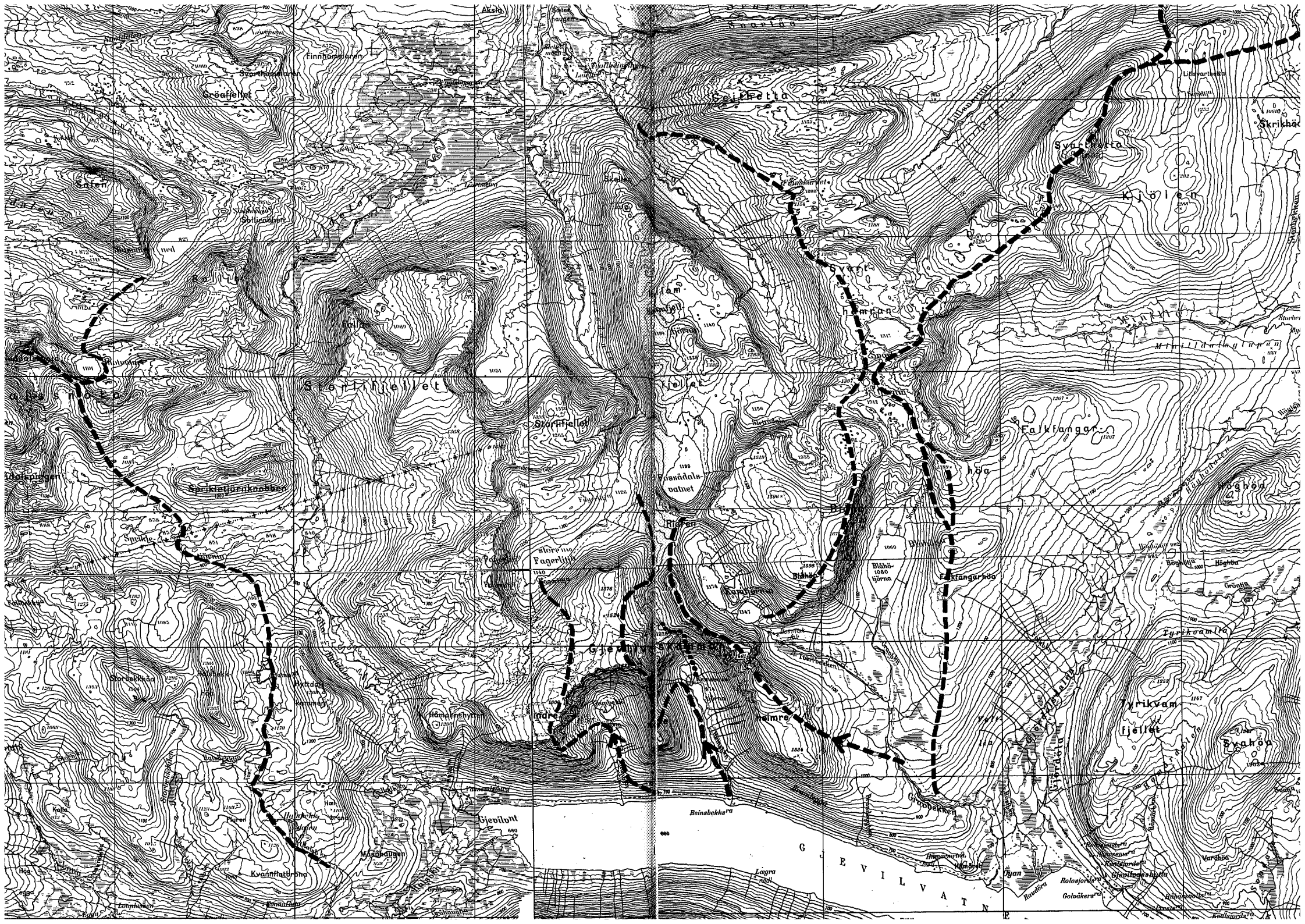
Det er nødvendig å bruke kart når du leser beskrivelsene.

Gjevilvasshytta — Trollheimshytta over HEMRE GJEVILVASSKAM:

Du følger merkinga fra Gjevilvasshytta vel 4 km, krysser Gravbekken og går opp på hemre-kammen. Ryggen smalner av før toppen 1461 og en må passere to «hakk» i ryggen. Det første hakket er det lett å gå rett opp. I det andre er det best å gå til venstre og rundt selve ryggen. Resten av ruta er grei over høyde 1461, over de djupe jordlagene på nordskråninga av kammen (botanisk interessant område) og over høyde 1497 før du går ned på stien ved Riaren. Ruta anbefales ikke for dem som ikke liker å klive i bratt fjell. Turen bør gås mot Trollheimshytta.

Gjevilvasshytta — Trollheimshytta over MIDTRE GJEVILVASSKAM:

Følg stien mot Kåsa langs Gjevilvatnet fram til Reinsbekksetra. Turen langs vatnet går i tørt og trivelig skogslende. Reinsbekksetra er verdt en sen frokost eller en tidlig rast. Herfra tar du sautråkket oppover på vestsida av Reinsbekken. Innerst ved vatnet tar du bratt sørvestover opp på kammen. Det går fram av kartet (bruk 1:50.000-kart) hvor det er best å gå. Følg ryggen videre mot toppen. Det er endel bratte partier, men alltid mulig å gå rundt disse stedene. Fra toppen tar du over snøen ned til skaret mellom hemre og midtre kammen og inn på merkaruta fra Kåsa. Ruta anbefales ikke for dem som ikke liker å klive i bratt fjell. Turen bør gås mot Trollheimshytta.

Fra Reinsbekktjørna kan du ta bratt opp til skaret mellom hemre og midtre kammen på østsida av bekken. Helt øverst ligger det tidlig på året en fonn som kan være bratt å krysse. Fonna kan som oftest omgås på oversida.

Gjevilvasshytta — Trollheimshytta over INDRE GJEVILVASSKAM:

Følg ruta mot Kåsa vel 1 km forbi Reinsbekksetra og følg sautråkk opp til Glupbekktjørna. Herfra tar du sør-vestover opp til et kort bratt parti på selve kammen. Det er lettest å gå opp litt øst for selve ryggen. Etter dette partiet blir det gradvis slakere opp mot toppen. Selve toppen er ofte dekket av snø som går nesten flatt helt ut over stupet mot Glupbekktjørna. Ikke let etter varden i skodde! Fra toppen tar du ned på stien fra Kåsa langs den lange snørenna som ender ned ved store Fagerlijørn. Ruta anbefales ikke for dem som ikke liker å klive i bratt fjell. Turen bør gås mot Trollheimshytta.

Gjevilvasshytta — Trollheimshytta over BLÅHØ, SVARTHAMRAN og FINNSKARDET:

Du følger stien mot Trollheimshytta fram til nedre Kamtjern. Herfra tar du opp til Blåhø og går mot nord over høyde 1495 og vest for Svarttjørnin. Gå nordover Svarthamran og hold vest for høyden 1383. Det er småkupert terreng ned til Finnskarret. Herfra følger du store vintervarder på skrå mot nordvest nedover og inn på stien fra Geithetta før den går ned i skogen. Ruta har ikke vanskelige punkter.

Gjevilvasshytta — Jøldalshytta over FALKFAGERHØA, SVARTHAMRAN og SVARTHETTA:

Følg stien mot Trollheimshytta opp av skogen og ta opp på Falkfagerhøa. Gå øst for Svarttjørnning og utover til Svarthetta i kupert lende. Følg ryggen videre fra toppen og gå ned i dalen mellom Svarthetta og Litjsvarthetta. Derfra kan du enten skli snøfonna som ligger langs bekken fra denne dalen og fortsette ned til stien fra Trollheimshytta til Jøldalshytta, eller gå over Litjsvarthetta og ned på stien fra Gjevilvasshytta. Turen har ikke vanskelige punkter.

Kåsa — Trollheimshytta om NEADALSSNOTA

Følg stien mot Trollheimshytta til Halsbekken. Herfra tar du stien langs bekken fram til Botvatnet. Ta vest for eller mellom Sprikletjørnin og gå opp på ryggen til Neadalssnota. Returner fra toppen samme veg og gå med snøfonna som ender sør for Snotvatnet eller følg ryggen på nordsida av fonna. Fra Snotvatnet går du rett ned i dalen til stien fra Kårvatn. Ruta har ikke vanskelige punkter.

Vi har kanskje skrevet bort litt for mange når vi har sagt at endel ruter ikke passer for dem som ikke liker å klatre i bratt fjell. Derfor skal vi forklare hva vi mener med det: På disse rutene må du endel steder hjelpe

til med armene, både til å støtte deg med og kanskje også til å dra deg opp med. Det er ikke nødvendig med tau på rutene, men kanskje noen vil føle seg sikrere med. Enkelte partier på rutene kan være luftige, dvs. du går på steder det er bratt under deg.

Så til sommeren treffes vi kanskje utenom rutene i Trollheimen? Ikke bare på de turene vi har beskrevet her, men også på alle de andre turmulighetene du kan finne ved å studere kartene over Trollheimen.

O-laget Trønderbom

Teltlivet har også sine behagelige sider. Foto: Peter Thy.